

Ook in de bijbel is **vrijheid** een thema. Bijvoorbeeld in een brief van Paulus die hij schrijft aan de Galaten, een Keltische volksstam die in de buurt van Ankara leeft. In Jeruzalem wordt in die tijd een belangrijk concilie gehouden dat gaat over het al of niet vasthouden aan de oude wetten van de Thora/Oude Testament. Paulus zet dat in perspectief, als hij schrijft: *'Broeders en zusters, u bent geroepen om vrij te zijn.'* Maar het is vrijheid die komt met een verantwoordelijkheid. *'Misbruik die vrijheid niet om uw eigen verlangens te bevredigen, maar dien elkaar in liefde.'* (Galaten 5:13)

Lieve mensen,

Het is 75 jaar geleden dat Nederland werd bevrijd. Dit jaar zullen 4 en 5 mei er heel anders uitzien dat we gewend waren en ook anders dan we voor dit jaar hadden verwacht en gehoopt. We kunnen niet fysiek met elkaar onze vrijheid vieren, terwijl we toch, dit jaar misschien wel voor het eerst, ervaren wat het is om niet helemaal vrij te kunnen zijn. Om niet te kunnen zijn bij wie je wilt zijn, de mensen van wie je houdt. Om niet te kunnen doen wat je wilt. Omdat je een verantwoordelijkheid aanvaardt voor je eigen gezondheid en die van anderen. En daarom zullen we dit jaar niet bij elkaar zijn. Al zijn we zeker wel verbonden.

'Geef vrijheid door' is het thema van het Nationaal Comité 4 en 5 mei. Vrijheid, die maakt dat ook de tradities die er zijn rond 4 en 5 mei aan tijd en omstandigheden mogen worden

aangepast.
Opdat wij niet vergeten.

Taptoe

Terwijl ik dit schrijf, hoor ik Maarten, mijn zoon van 11, trompet studeren. Hij oefent de Taptoe. Want, in dit bijzondere jaar, 2020, nu we niet samen kunnen komen, zijn alle trompettisten (blazers) opgeroepen om op 4 mei de Taptoe mee te blazen. En ja, zo prachtig en plechtig als de trompettist dat ieder jaar op de Dam doet, of op de Waalsdorpervlakte, zo zal Maarten het waarschijnlijk niet kunnen. Maar als ik mij voorstel dat er nu, overal in het land, mannen en vrouwen en jongens en meisjes aan het oefenen zijn, dat straks uit al die huizen, vanuit al die tuinen de Taptoe klinkt, raakt mij dat diep. Want er wordt met heilige ernst geoefend. In het besef dat zij iets mogen doen dat bijzonder en belangrijk is. In vrijheid!

Nicoline Swen & Helene Westerik

Deze VRIJBRIEVEN worden samengesteld door De Gele Bus; Nicoline Swen en Helene Westerik in samenwerking met verschillende geloofsgemeenschappen in Oost- en Noord Nederland, veelal lid van Vrijzinnigen Nederland.

Hebt u ook een bijdrage of een vraag/opmerking? Mail naar degelebus@swen.nu
Of bel: 06 43167139 (Helene Westerik)
06 22497969 (Nicoline Swen)

*Ik wil je geven
wat ik nooit bezitten kan*

*Iets zonder maat of vorm of rang
iets zonder haat of storm of bang
ik wens je vrijheid levenslang
- Sikha*

Ideeënbus

Een bevrijdingsoutfit maken:

Wat zie je als je naar de vrijheid in jezelf kijkt. En hoe zou je dit kunnen visualiseren op 5 mei?
- naar een idee van het Verzetsmuseum Amsterdam

Gebod:

Met pijn, dankbaarheid en soms in stamelend onbegrip voor hen die onschuldig stierven, voor alle grote en kleine helden, maar ook voor hen die anders kozen, die fouten maakten en voor hen die met die wetenschap verder moesten leven en voor onszelf bidden wij:

Mensen hebben mensen nodig, om elkaar te dragen, om elkaar tot leven te brengen.

Mensen hebben mensen nodig, om voor elkaar op te komen, om samen te werken aan welzijn en geluk.

Mensen hebben mensen nodig, om te laten zien wie U bent.

Wek dan die kracht in ons. Doe die liefde in ons ontvlammen, die ons omkeert naar elkaar, die ons doet zorgen voor elkaar.

Geef ons de kracht te kiezen voor vrijheid.

Moge het zo zijn

POSTCARD

*Bij ons om de hoek
staat het oorlogsmonument
Somerset aan de voet van
de Lochemse berg. Het jaar
rond worden er bloemen bij
gelegd. Ontroerend!*

*Liefs,
Nicoline*

Liefs uit: _____

Lochem

_____
Aan wie stuurt u een kaartje?

We'll meet again

- Vera Lynn

We'll meet again,
Don't know where,
Don't know when
But I know we'll meet again
some sunny day
Keep smiling through,
Just like you always do
Till the blue skies drive the dark
clouds far away

So will you please say "Hello"
To the folks that I know
Tell them I won't be long
They'll be happy to know
That as you saw me go
I was singing this song

We'll meet again,
Don't know where
Don't know when.
But I know we'll meet again
some sunny day.
Keep smiling through
Just like you always do,
'Til the blue skies
Drive the dark clouds far away
So will you please say "Hello"
To the folks that I know.
Tell them I won't be long.
They'll be happy to know
That as you saw me go,
I was singin' this song.

We'll meet again,
Don't know where,
Don't know when
But I know we'll meet again
some sunny day

De bevrijding – een ieder zal het anders beleefd hebben, afhankelijk van de situatie, de tijd, de plaats. Naast de blijdschap zal er verdriet zijn geweest over alles wat er voorgoed niet meer was. Mensen, mogelijkheden, idealen. Zo heeft vrijheid altijd als keerzijde ook verlies. Een vluchteling vertelde mij ooit: 'natuurlijk is het fijn om in vrijheid te kunnen leven, maar het kost ook het achterlaten van je land met haar geuren en kleuren, je dierbaren, je wortels'.

Ooit was ik (Helene) bij een klooster, in Steyl (Limburg), en daar wonen de zogenaamde Roze Zusters, omdat ze een roze habijt dragen. Deze zusters bidden voortdurend voor alle mensen op de wereld. Om dat te kunnen, willen ze niet afgeleid worden, en daarom komen ze niet buiten hun klooster. Een keer per dag nemen ze het (wereld)nieuws tot zich, ze werken in de tuin en de keuken om in hun voedsel te voorzien en alle overige uren (ook in de nacht) bidden ze. Sta je dan niet buiten de wereld? Een van hen antwoordde ooit op die vraag: 'we dragen de wereld in ons hart'. Toen ik zo'n tien jaar geleden bij het klooster was, had je aan de zijkant via een deur zicht op de kapel waar de nonnen bidden. Daar heb ik een tijd lang gestaan. En dat heeft mij zo geraakt. De wetenschap dat deze zusters daarbinnen, dag in, dag uit bidden voor ons allemaal, voor mij, gaat sindsdien met mij mee. Geregeld denk ik er aan en troost het mij.

In deze tijd, niet alleen van corona, maar ook van herdenken en vieren van vrijheid, relateren wij er in deze Vrijbrief nog andere gedachten aan: echte vrijheid zit niet in de ruimte die er is voor 'op stap gaan'. Je kunt er zelfs voor kiezen om dat niet te doen. Dat is ook vrijheid. En in de ruimte die er dan is, kun je van grote betekenis zijn voor de mensheid. Je verricht dan wel geen *zichtbare* (helden)daden, maar je bent van onschatbare waarde. In onze eigen omgeving, ook al is dat tussen vier muren, kunnen we in onze gedachten zoveel voor elkaar betekenen. U dus ook!

